

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

19. detsember 2012*

Apellatsioonkaebus — Ühenduse sordikaitse — Määrus (EÜ) nr 2100/94 — Artikli 73 lõige 2 — CPVO apellatsiooninõukogu otsus ühenduse kaitse taotluse tagasilükkamise kohta — Kaalutusõigus — Üldkohtu kontroll — Artikli 55 lõige 4 koostoimes artikli 61 lõike 1 punktiga b — CPVO õigus paluda taimset materjali uuesti saata

Kohtuasjas C-534/10 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 15. novembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus,

Brookfield New Zealand Ltd, asukoht Havelock North (Uus-Meremaa),

Elaris SNC, asukoht Angers (Prantsusmaa),

esindaja: *avvocato* M. Eller,

apellandid,

teised menetlusosalised:

Ühenduse Sordiamet (CPVO), esindajad: M. Ekvad ja M. Lightbourne,

kostja esimese astmes,

Schniga GmbH, asukoht Bolzano (Itaalia), esindaja: *Rechtsanwalt* G. Würtenberger,

hageja esimeses astmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Tizzano ning kohtunikud M. Ilešič, E. Levits (ettekandja), J.- J. Kasel ja M. Safjan,

kohtujurist: J. Mazák,

kohtusekretär: R. Şereş,

arvestades kirjalikus menetluses ja 26. aprilli 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 12. juuli 2012. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses paluvad Brookfield New Zealand Ltd (edaspidi „Brookfield”) ja Elaris SNC (edaspidi „Elaris”) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 13. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-135/08: Schniga vs. Ühenduse Sordiamet - Elaris ja Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (EKL 2010, lk II-5089; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega Üldkohus tühistas Ühenduse Sordiameti (CPVO) apellatsiooninõukogu 21. novembri 2007. aasta otsuse, millega anti ühenduse sordikaitse õunasordile Gala Schnitzer (asjad A 003/2007 ja A 004/2007) (edaspidi „vaidlusalune otsus”).

Õiguslik raamistik

- 2 Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390), muudetud nõukogu 25. oktoobri 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 2506/95 (EÜT L 258, lk 3; ELT eriväljaanne 03/18, lk 255) (edaspidi „määrus nr 2100/94”), artikli 10 lõige 1 sätestab:

„Sorti käsitatakse uudsena, kui artikli 51 kohaselt kindlaksmääratud taotluste esitamise kuupäevaks ei ole aretaja poolt või tema nõusolekul artiklis 11 määratletud tähenduses müüdud või muul viisil teistele loovutatud sordi koostisosi või sordi koristatud materjali sordi kasutamiseks:

a) ühenduse territooriumil enam kui üks aasta enne eespool nimetatud kuupäeva;

[...]”.

- 3 Määruse nr 2100/94 artikli 55 lõige 4 täpsustab, milline on CPVO pädevus sordi ühenduse kaitse alla võtmise menetluses:

„Amet määrab üldeeskirjade või üksikjuhtude nõuete põhjal kindlaks registreerimiskatsete ja võrdlusproovide jaoks mõeldud materjali esitamise aja ja koha ning selle kogused ja kvaliteedi.”

- 4 Määruse artikli 61 lõikes 1 on loetletud olukorrad, milles ühenduse kaitse taotlused tuleb tagasi lükata:

„Amet lükkab ühenduse sordikaitse taotlused tagasi kohe, kui ta teeb kindlaks, et taotleja:

[...]”

b) ei ole täitnud sätestatud tähtaja jooksul eeskirja või artikli 55 lõike 4 või 5 kohast nõuet, välja arvatud juhul, kui amet on nõustunud materjali esitamata jätmisega

[...]”.

- 5 Määruse artikli 73 „Apellatsioonikodade otsuste vastu esitatavad kaebused” lõiked 1–3 näevad ette:

„1. Kaebusi käsitlevate apellatsioonikodade otsuste vastu võib Euroopa Kohtule esitada kaebuse.

2. Kaebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, käesoleva määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine.

3. Euroopa Kohtu pädevuses on vaidlustatud otsus tühistada või seda muuta.”

6 Sama määruse artikli 80 lõige 1 sätestab:

„Kui ühenduse sordikaitse taotleja või omanik või ameti menetluse mis tahes muu osaline ei ole ülesnäidanud hoolikusele vaatamata suutnud erilistel asjaoludel kinni pidada ameti tähtjast, taastatakse taotlemisel tema õigused, kui tähtjast kinni pidamata jätmine on käesoleva määruse alusel otseselt põhjustanud õiguse või heastamisvahendi kaotamise.”

7 Nagu määruse nr 2506/95 põhjendus 3 ette näeb, on asjakohane viia määrusega nr 2100/94 asutatud CPVO või selle apellatsioonikodade otsuste vastu esitatavaid kaebusi käsitlevad eeskirjad vastavusse nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruses (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) sätestatud eeskirjadega.

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

- 8 Konsortium Südtiroler Baumschuler (edaspidi „KSB”), kelle õigusjärglane on Schniga GmbH (edaspidi „Schniga”), esitas 18. jaanuaril 1999 CPVO-le ühenduse sordikaitsetaotluse õunasordile (Malus Mill) Gala Schnitzer, algselt sordinimetusega Schniga.
- 9 CPVO volitas Bundessortenamti (Saksamaa Taimesordiamet) korraldama määruse nr 2100/94 artikli 55 lõikes 1 ette nähtud registreerimiskatseid.
- 10 CPVO nõudis 26. jaanuaril 1999 KSB esindajale saadetud kirjas, et KSB esitaks talle ja Bundessortenamtile registreerimiskatsete läbiviimiseks vajaliku taimse materjali ajavahemikul 1.-15. märtsini 1999. CPVO täpsustas ka, et KSB peab materjali saatmisel järgima kõiki taimetervise- ja tollinõudeid.
- 11 KSB esitas nõutud materjali ettenähtud tähtaja jooksul.
- 12 CPVO kinnitas 25. märtsi 1999. aasta kirjas nõutud materjali kättesaamist, kuid märkis, et sellega ei ole kaasas fütosanitaarsertifikaati. Ta tegi seega KSB-le ülesandeks hoolitseda selle eest, et see hädavajalik sertifikaat edastataks „niipea kui võimalik”.
- 13 KSB saatis 23. aprillil 1999 Bundessortenamtile Euroopa taimepassi ning täpsustas, et selle väljastanud ametiasutus, nimelt Bolzano (Itaalia) taimekaitsetalitus, oli märkinud, et see dokument asendab fütosanitaarsertifikaati.
- 14 Bundessortenamt teatas 3. mai 1999. aasta kirjas KSB-le, et materjal jõudis õigeaegselt kohale ning et see on sobiv. Ta märkis veel, et lisatud Euroopa taimepass on registreerimiskatsete ning ühenduse sordikaitse alla võtmise materiaalsete tingimuste seisukohalt piisav. Bundessortenamt taotles sellegipoolest niisuguse ametliku tõendi lisamist, mis kinnitaks viiruste puudumist esitatud materjalis.
- 15 KSB teatas 2001. aastal Bundessortenamtile, et nõutud dokumentaalset tõendit ei ole võimalik esitada. Oli ilmsiks tulnud, et 1999. aasta märtsis registreerimiskatseteks esitatud materjal ei olnud viirusevaba. Seega teatas Bundessortenamt CPVO-le oma kavatsusest nakatunud materjal välja juurida, et vältida nakkuse levikut teistele taimedele.
- 16 CPVO märkis 13. juunil 2001 KSB-le saadetud e-kirjas, et Bundessortenamti nõusolekul on tal lubatud esitada uus viirusevaba taimne materjal, et taotluse läbivaatamist jätkata. CPVO põhjendas oma otsust sellega, et saadetud juhendid seoses taimetervise nõuetega ei olnud piisavalt selged, kuna nendes ei olnud täpsustatud, et materjal peab olema viirusevaba. Seega ei saanud KSB-d pidada olukorra eest vastutavaks.

- 17 Elaris ja Brookfield, kes on vastavalt sordile Baigent laienevale sordikaitseõigusele antud litsentsi omanik ja nimetatud õiguse omanik, esitasid 5. mail 2006 määruse nr 2100/94 artikli 59 alusel CPVO-le vastuväited sordi Gala Schnitzer kaitse alla võtmise kohta. Vastuväited rajanesid õunasordi (Malus Mill) Baigent suhtes varem tekkinud sordikaitseõigusel.
- 18 Brookfieldi esitatud põhjused olid seotud sellega, et taotletud sort ei olnud piisavalt eristuv võrdlussordist, mille omanik ta oli. Peale selle vaidlustas ta KSB õiguse esitada uuesti viirusevaba materjali, samas kui CPVO oleks pidanud tema esialgse taotluse tagasi lükkama.
- 19 CPVO pädev komitee otsustas 26. veebruari 2007. aasta otsustega EU 18759, OBJ 06-021 ja OBJ 06-022 võtta sort Gala Schnitzer kaitse alla, leides, et see eristub piisavalt võrdlussordist Baigent. Lisaks lükkas ta Brookfieldi vastuväited tagasi.
- 20 Brookfield esitas 11. aprillil 2007 selle komitee otsuste peale määruse nr 2100/94 artiklite 67–72 alusel kaebuse.
- 21 Apellatsiooninõukogu tühistas vaidlusaluse otsusega nimetatud komitee otsuse ning lükkas ise tagasi sordiga Gala Schnitzer seotud taotluse. Ta leidis täpsemalt, et määruse nr 2100/94 artikli 61 lõike 1 punkt b ei võimaldanud CPVO-l anda KSB-le luba materjali uuesti esitamiseks, kuna viimane ei täitnud kõnealuse määruse artikli 55 lõike 4 tähenduses üksikjuhu nõudeid, mis sisaldasid 26. jaanuari 1999. aasta ja 25. märtsi 1999. aasta kirjades.

Hagi Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 22 Schniga esitas 4. aprillil 2008 Üldkohtusse avalduse vaidlusaluse otsuse tühistamiseks, tuginedes järgmistele väidetele:
- CPVO-le Elarise ja Brookfieldi esitatud vastuväidete vastuvõetamatus;
 - määruse nr 2100/94 artikli 61 lõike 1 punkti b ja artikli 62 rikkumine;
 - määruse nr 2100/94 artikli 55 lõike 4 rikkumine.
- 23 Elaris ja Brookfield osalesid Üldkohtu menetluses CPVO toetuseks menetlusse astujaina. Kohtuistungil muutis CPVO oma nõudeid ning ühines Schniga seisukohaga.
- 24 Pärast seda, kui Üldkohus tunnistas Schniga esimese väite vastuvõetamatuks, analüüsis ta Elarise ja Brookfieldi poolt vaidlustatud kolmanda väite vastuvõetavust.
- 25 Sellega seoses leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 39, et appellatsiooninõukogu andis 26. jaanuari ja 25. märtsi 1999. aasta kirjadele õigusliku hinnangu, nii et selline kvalifikatsioon kuulus Üldkohtu kontrolli alla.
- 26 Schniga kolmandat väidet sisuliselt uurides lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62 ja 63 tagasi appellatsiooninõukogu kaalutlused, mille kohaselt oleks amet pidanud KSB taotluse seoses sordiga Gala Schnitzer tagasi lükkama, kuna KSB ei täitnud CPVO 26. jaanuari ja 25. märtsi 1999. aasta kirjades sisalduvaid üksikjuhu nõudeid.
- 27 Üldkohtu argumendid, mille alusel ta leidis, et CPVO ei eiranud talle määruse nr 2100/94 artikli 55 lõikega 4 antud kaalutusõiguse ulatust, sisalduvad vaidlustatud kohtuotsuse punktides 64–80.

- 28 Esiteks täpsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 64, et hea halduse põhimõtte ja vajadusega tagada menetluse tõrgeteta sujumine ja tõhusus on kooskõlas see, et kui CPVO leiab, et tema poolt tuvastatud ebatäpsust ühenduse kaitse taotluse hindamisele kohaldatavates tingimustes on võimalik parandada, on CPVO-l õigus jätkata talle esitatud taotluse kontrollimist ning ta ei pea taotlust tagasi lükkama.
- 29 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 65 täpsustas Üldkohus, et selline kaalutusõigus võimaldab CPVO-l veenduda, et tema üksikjuhu nõuded on selged ning et teised taotlejad teavad üheselt oma õigusi ja kohustusi.
- 30 Pärast seda, kui Üldkohus oli meenutanud kogu CPVO ja KSB vahelist kirjavahetust, tõi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 75, et 26. jaanuari ja 25. märtsi 1999. aasta kirjades sisaldus ebatäpsus seoses asjaoluga, et esitatav taimne materjal peab olema viirusevaba, ning seega oli 13. juuni 2001. aasta e-kirja eesmärk see ebatäpsus parandada.
- 31 Teiseks pidas Üldkohus tulemusetuks Elarise ja Brookfieldi väiteid KSB pahausksuse kohta tema taotluse läbivaatamisel ja lükkas need tagasi ning märkis, et määruse nr 2100/94 artikkel 80 ei ole käesolevas asjas asjakohane.
- 32 Järelikult nõustus Üldkohus Schniga esitatud kolmanda väitega ning tühistas vaidlusaluse otsuse.

Menetlus Euroopa Kohtus

- 33 Apellandid paluvad apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- esimese võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ning saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks;
 - teise võimalusena teha lõplik otsus ning jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata ja
 - mõista kohtulukulud välja Schnigalt.
- 34 CPVO ja Schniga paluvad Euroopa Kohtul:
- jätta apellantide apellatsioonkaebus rahuldamata ja
 - mõista kohtukulud välja apellantidelt.

Apellatsioonkaebus

- 35 Apellandid esitavad oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kaks väidet, millest esimene käsitleb Üldkohtu poolt määruse nr 2100/94 artikli 73 lõike 2 ning teine sama määruse artikli 55 lõike 4 koostoimes artikli 61 lõike 1 punkti b ja artikliga 80 rikkumist.

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 2100/94 artikli 73 lõiget 2

Poolte argumendid

- 36 Apellandid heidavad Üldkohtule ette seda, et ta ületas oma pädevust seoses kohtuliku kontrolliga, kui ta vaatas temale esitatud kolmanda väite raames uuesti läbi faktilisi asjaolusid. Nii hinnati vaidlustatud kohtuotsuses uuesti CPVO 26. jaanuari ja 25. märtsi 1999. aasta kirjade tähendust ja ulatust. Määruse nr 2100/94 artikli 73 lõike 2 kohaselt piirdub Üldkohtu pädevus apellatsiooninõukogu otsuste õiguspärasuse läbivaatamisega.
- 37 CPVO ja Schniga väidavad esiteks, et Üldkohtul on ainupädevus tuvastada ja hinnata vastavas asjas olulisi fakte, mida Euroopa Kohus ei saa apellatsioonimenetluses kontrollida. Teiseks kontrollis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses apellatsiooninõukogu poolt faktilistele asjaoludele antud õiguslikku hinnangut, mis on igal juhul Üldkohtu pädevuse piirides. Seega on apellantide argumendid vastuvõetamatud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 38 Tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 2506/95 põhjendusele 3 muudeti määruse nr 2100/94 artiklit 73 selleks, et viia CPVO või selle apellatsiooninõukogude otsuste vastu esitatavaid kaebusi käsitlevad eeskirjad vastavusse määruses nr 40/94 sätestatud eeskirjadega.
- 39 Euroopa Kohus on aga korduvalt otsustanud seoses määruse nr 40/94 artikliga 63, mille sõnastus on identne määruse nr 2100/94 artikli 73 sõnastusega, et Üldkohtu ülesanne on hinnata Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikodade otsuste õiguspärasust, kontrollides apellatsioonikodade poolt liidu õiguse kohaldamist eelkõige neile esitatud faktiliste asjaolude alusel. Seega võib Üldkohus määruse nr 40/94 artikli 63 piires, nii nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus, teostada täielikku kontrolli Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikodade otsuste üle, uurides vajaduse korral, kas apellatsioonikojad on vaidluse asjaoludele andnud täpse õigusliku kvalifikatsiooni või kas kõnealustele apellatsioonikodadele esitatud faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud vigu (vt selle kohta 18. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-16/06 P: Les Éditions Albert René vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2008, lk I-10053, punktid 38 ja 39).
- 40 Sellega seoses on Euroopa Kohus tunnistanud, et Üldkohtul on sarnane pädevus CPVO või tema apellatsiooninõukogu otsuste õiguspärasuse üle kontrolli teostamisel (vt selle kohta 15. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-38/09 P: Schröder vs. Ühenduse Sordiamet, EKL 2010, lk I-3209, punkt 69).
- 41 Käesoleval juhul leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69, et 26. jaanuari ja 25. märtsi 1999. aasta kirjad sisaldasid üksikjuhu nõudeid.
- 42 Kuna selles kontekstis tuleb Üldkohtule anda sama hindamispädevus CPVO või tema apellatsiooninõukogude otsuste peale esitatud kaebuste raames, ei saa Üldkohtule ette heita õigusnormi rikkumist.
- 43 Neil tingimustel tuleb esimene väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud määruse nr 2100/94 artikli 55 lõiget 4 koostoimes artikli 61 lõike 1 punkti b ja artikliga 80

Poolte argumentid

- 44 Teise väite raames heidavad apellandid Üldkohtule esiteks ette seda, et ta leidis, et määruse nr 2100/94 artikli 55 lõige 4 võimaldab CPVO-l esitada üksikjuhu nõude sanitaardokumendi esitamise kohta, mis on eraldiseisev nõudest registreerimiskatseteks vajaliku taimse materjali esitamise kohta.
- 45 Teiseks rikkus Üldkohus määruse nr 2100/94 artikli 55 lõiget 4 koostoimes artikli 61 lõike 1 punktiga b, kui ta asus seisukohale, et CPVO-l oli õigus lubada uue taimse materjali esitamist, kui nimetatud materjali esitamise tähtaeg oli lõppenud. Lisaks on apellandid arvamusel, et Üldkohus asus ekslikult seisukohale, et 25. märtsi 1999. aasta kirjas sisalduvat väljendit „niipea kui võimalik” ei saa käsitada tähtajana seoses üksikjuhtumi nõudega.
- 46 Kolmandaks heidavad apellandid Üldkohtule ette CPVO sellise kaalutusõiguse tunnustamist, mis võimaldab viimasel ise parandada oma üksikjuhu nõuetes sisalduvaid ebatäpsusi ilma määruse nr 2100/94 artiklis 80 ette nähtud erimenetlust kohaldamata, ning seda, et Üldkohus pidas asjakohatuks küsimust taotleja väidetava pahausksuse kohta.

Euroopa Kohtu hinnang

- 47 Nagu tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktist 63, otsustas Üldkohus, et CPVO-l on õigus, mis annab talle võimaluse täpsustada ühenduse sordikaitse taotluse hindamisele kohaldatavaid tingimusi, juhul kui tähtaeg, mille jooksul sordikaitse taotleja peab temale esitatud üksikjuhu nõude täitma, ei ole möödunud.
- 48 Selle põhjal leidis Üldkohus oma kaalutusõigust kasutades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69 ühelt poolt seda, et 25. märtsi 1999. aasta kiri kujutas endast kontrollitava taimse materjali dokumentaalse tõendiga seotud üksikjuhu nõuet, ning teiselt poolt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 seda, et CPVO 13. juuni 2001. aasta e-kiri sisaldas määruse nr 2100/94 artikli 55 lõike 4 tähenduses taimse materjali esitamisega seotud üksikjuhu nõuet. Sellega seoses jõuti järeldusele, et CPVO ei ole oma kaalutusõigust ületanud.
- 49 Seetõttu ei saa Üldkohtule õigusnormi rikkumist ette heita.
- 50 Kõigepealt tuleb ühelt poolt rõhutada, et kuna CPVO ülesannet iseloomustab see, et ühenduse kaitse taotluse hindamise tingimused on teaduslikult ja tehniliselt keerukad, tuleb tunnistada, et CPVO-l on oma ülesannete täitmisel kaalutlusruum (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *Schröder vs. Ühenduse Sordiamet*, punkt 77). Taolise laia kaalutusõigusega seoses võib CPVO lisaks vajadusel võtta arvesse hiljem esitatud või leitud faktilisi asjaolusid ja tõendeid (vt analoogia alusel *Siseturu Ühtlustamise Ameti osas* 13. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas C-29/05 P: *Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul*, EKL 2007, lk I-2213, punkt 42).
- 51 Teiselt poolt kehtib CPVO-le kui liidu ametile hea halduse põhimõte, mille kohaselt peab ta hoolikalt ja erapooletult analüüsima kõiki juhtumi asjakohaseid tegureid ning koguma kõik vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud oma kaalutusõiguse teostamiseks. Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 64 rõhutab, tuleb tal peale selle tagada algatatava menetluse tõrgeteta sujumine ja tõhusus.
- 52 Neid tähelepanekuid arvestades tuleb esiteks meenutada, et määruse nr 2100/94 artikli 55 lõikest 4 tuleneb, et CPVO määrab üldeeskirjade või üksikjuhtude nõuete põhjal kindlaks registreerimiskatsete ja võrdlusproovide jaoks mõeldud materjali esitamise aja ja koha ning selle kogused ja kvaliteedi.

- 53 Võttes arvesse aga CPVO kaalutusõigust, ei saa seda sätet tõlgendada nii, et see takistab CPVO-l esitada kontrollitava taimse materjali ning selle materjaliga seotud dokumentaalsete tõendite kohta eraldi nõude. Nagu Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69, ilma et apellandid oleksid sellele vastu vaieldud, puudutab 25. märtsi 1999. aasta kiri kontrollitava taimse materjali kvaliteeti, mida üksikjuhu nõue võib määruse nr 2100/94 artikli 55 lõike 4 kohaselt just hõlmata.
- 54 Teiseks ei saa Üldkohtule ette heita õigusnormi rikkumist, kui ta asus seisukohale, et CPVO-l on õigus uuesti nõuda kontrollitava taimse materjali saatmist.
- 55 Arvestades hea halduse põhimõtte ja vajadusega tagada menetluse tõrgeteta sujumine ja tõhusus, ning kuna CPVO leidis, nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 74, et tema esialgne nõue sisaldas ebatäpsusi, mida pealegi apellandid ei vaidlusta, siis pidi ta KSB-l paluma esitada taimset materjali, mis vastas uues üksikjuhu nõudes täpsustatud tingimustele.
- 56 Selles kontekstis ei ole apellantidel ühelt poolt alust väita, et Üldkohus oleks pidanud asuma seisukohale, et CPVO oleks pidanud KSB esitatud ühenduse kaitse taotluse määruse nr 2100/94 artikli 61 lõike 1 punkti b alusel tagasi lükkama. Seda sätet kohaldatakse tegelikult siis, kui CPVO leiab, et taotleja ei ole üksikjuhu nõuet ettenähtud tähtaja jooksul täitnud. Nagu Üldkohus õigesti tõdes, leidis CPVO aga käesolevas asjas, et KSB ei saanud algset üksikjuhu nõuet täita selle ebatäpsuse tõttu. Seega ei saanud CPVO lükata KSB esitatud ühenduse kaitse taotlust tagasi, ilma et ta oleks rikkunud õigusnormi.
- 57 Teiselt poolt, mis puudutab apellantide väiteid, et Üldkohus oleks pidanud võtma arvesse KSB pahauksust, siis tuleb sedastada, et apellandid ei ole täpsustanud, millises osas rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta asus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 80 seisukohale, et KSB käitumine ei ole asjakohane selle küsimuse hindamisel, kas CPVO-l on õigus parandada oma üksikjuhtude nõuete ebatäpsused.
- 58 Pealegi tuleb tõdeda, et apellandid ei ole esitanud ühtegi asjaolu, mis seaks selle hinnangu kahtluse alla.
- 59 Lõpuks mis puudutab määruse nr 2100/94 artikli 80 väidetavat rikkumist, siis piisab, kui meenutada, et see säte käsitleb ainult juhtusid, mil ühenduse kaitse taotleja ei ole suutnud kinni pidada CPVO tähtajast. Käesoleval juhul on selge, et erinevad üksikjuhu nõuded, mis on KSB-le adresseeritud pärast tema poolt ühenduse kaitse taotluse esitamist, on talle esitatud sama menetluse raames seetõttu, et CPVO esimene palve selle taotluse läbivaatamiseks vajaliku materjali ja dokumentide saatmiseks oli ebatäpne. Sellest tuleneb, et määruse nr 2100/94 artiklit 80 ei kohaldata sellisel juhul nagu käesolev asi.
- 60 Teine väide tuleb seega põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 61 Kõigist eelnenud kaalutlustest lähtudes tuleb apellatsioonkaebus jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 62 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonikaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna CPVO on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja apellandid on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud mõista välja apellantidelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Brookfield New Zealand Ltd-lt ja Elaris SNC-lt.

Allkirjad